

Sygnatura akt V GC 1060/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

D., dnia 4 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **M. G.**

przeciwko **Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę 7 519,68zł

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5508,23zł (pięć tysięcy pięćset osiem złotych dwadzieścia trzy grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 16 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.709,80zł tytułem części kosztów postępowania, zaś pozostałe koszty między stronami wzajemnie znosi;

III. w dalszej części powództwo oddała.

Sygnatura akt: V GC 1060/14

UZASADNIENIE

M. G. pozwem z dnia 12 listopada 2014r. domagał się zasądzenia od Towarzystwa (...) w W. kwoty 7519,68zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 16 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie podał, że w styczniu 2014r. kierując samochodem osobowym marki M. (...) najechał na nieoznakowaną i niezabezpieczoną dziurę w jezdni. Okoliczności te potwierdziła miejscowa policja. Skutkiem zdarzenia było uszkodzenie pojazdu w zakresie koła przedniego i tylnego po stronie prawej i przedniego zderzaka. Powód zgłosił szkodę zarządcy drogi – Prezydentowi miasta T. w dniu 26 lutego 2014r. Ubezpieczyciel zarządcy, strona pozwana, uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 3298,68zł. Tym niemniej koszt naprawy pojazdu powodem wyniósł 10818,36zł netto. W ocenie powoda niezasadnie strona pozwana potrąciła 25% kosztów odszkodowania z tytułu zżucia eksploatacyjnego ogumienia. Na wartość przedmiotu sporu złożyła się uzupełniająca kwota kosztów restytucji pojazdu, a wezwanie pozwanej do zapłaty w tym zakresie pozostało bezskuteczne. W odpowiedzi na pozew wniesionej w grudniu 2014r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości zarzucając brak uzasadnienia dla wymiany 4 zamiast 2 opon w pojeździe, nie wykazanie dostosowania przez powoda prędkości jazdy do warunków obowiązujących w terenie zabudowanym i prawidłowość wyliczenia samej szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. G., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), leasingował u (...) S.A. pojazd marki M. (...) i nr rej. (...). W dniu 20 stycznia 2014r. kierując w/w pojazdem najechał na nieoznakowaną i niezabezpieczoną dziurę w jezdni, położoną na wysokości ul. (...) w T..

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-dowód rejestracyjny pojazdu, k. 9-10 akt,

-karta zdarzenia drogowego, k. 11-12 akt,

-akta szkody, k. 16-18 akt)

Zarządcą drogi był (...) Zarząd Dróg Miejskich, ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) w W., które powód w lutym 2014r. wezwał do zapłaty odszkodowania w kwocie 13306,58zł, przedkładając fakturę naprawy opiewającą na tę kwotę.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-wezwanie do zapłaty z dnia 26.02.2014r., k. 13-14 akt,

-faktura vat nr (...), k. 20-21 akt,

-potwierdzenie zapłaty za naprawę pojazdu, k. 59 akt)

Strona pozwana uznała co do zasady swoją odpowiedzialność wobec opisanego zdarzenia i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 3298,68zł, potrącając 25% wartości na skutek zużycia eksploatacyjnego ogumienia pojazdu.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-decyzja odszkodowawcza z dnia 16.04.2-014r., k. 19 akt)

Rynkowy koszt restytucji pojazdu powoda wynosił 8806,90zł netto.

(Dowód: - opinia biegłego, k. 87 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części co do kwoty 5508,23zł. Bezsporne w sprawie były okoliczności zdarzenia szkodowego z dnia 20 stycznia 2014r. jak odpowiedzialność strony pozwanej za jego skutki, wynikająca z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej z zarządcą drogi, gdzie do zdarzenia doszło. Bezsporny był także fakt dokonana zapłaty odszkodowania na rzecz powoda w kwocie 3298,69zł. Sporne było żądanie powoda co do wypłaty odszkodowania uzupełniającego, poparte wykazanymi poniesionymi kosztami naprawy pojazdu, w świetle zarzutu pozwanej o prawidłowym wyliczeniu wartości szkody. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że strona pozwana w swej kalkulacji zaniżyła wartość odszkodowania niezbędną dla dokonania restytucji pojazdu powoda. Biegły sądowy ustalił, że w chwili zdarzenia powód poruszał się z prędkością odpowiednią dla warunków terenu zabudowanego (k. 169 akt), a uszkodzenia pojazdu były typowe dla okoliczności najechania na wyrwę w jezdni. W zakresie uszkodzenia opon sporna pomiędzy stornami była zasadność obniżenia przez stronę pozwaną o ponad 20% należności za zużycie eksploatacyjne ogumienia. Sąd podzielił w pełni wyjaśnienie biegłego, że było to nieuzasadnione z tej przyczyny, że powód nie zakupiłby nowych opon o wartości obniżonej o 20%, a zatem poniósłby stratę na skutek takiego zarachowania (k. 169v. akt). Jednocześnie w ślad za biegłym przyjąć należało, że rynkowy koszt restytucji pojazdu powoda wyniósł 8806,91zł netto, co po odjęciu sumy odszkodowania już wypłaconego powodowi wyniosło 5508,23zł. W tej części powództwo należało uznać za zasadne. Należało wyjaśnić, że zasadą jest, że zakład ubezpieczeń jest zobowiązany zwrócić poszkodowanemu wszystkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu pojazdu. Do wydatków tych należy zaliczyć koszty nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia pojazdu. Wedle reguły wskazanej w art. 363 k.c. w razie zaistnienia

wypadku poszkodowany powinien uzyskać pełną rekompensatę poniesionej szkody, zaś wypłacona kwota pieniędzy winna być „odpowiednia” dla naprawienia szkody, co oznacza, iż powinna być wystarczająca dla przywrócenia stanu poprzedniego (tak Sąd Okręgowy w Szczecinie w wyroku z dnia 3 września 2009 roku, sygn. akt II Ca 555/09). Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. i stanowić „odpowiednią sumę pieniężną”. W przypadku szkody majątkowej w samochodzie, który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, efekt w postaci naprawienia szkody osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych pojazd doprowadzony zostanie do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem (tak Sąd Okręgowy w Legnicy z dnia 4 marca 2010 roku, sygn. akt II Ca 84/10). Mając powyższe na względzie na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 471 i 361 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na zasadzie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. przyjmując, że powód wygrał niniejszy spór w 73,25%, a pozwana w 26,75%. Koszty procesu stron obejmowały opłatę od pozwu w kwocie 376zł, koszty zastępstwa prawnego po 1217zł na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) i koszty biegłego w kwotach 258,56zł i 927,05zł. Po skompensowaniu wzajemnych należności stron we wskazanym stosunku procentowym stronę pozwaną obciążono obowiązkiem zwrotu kwoty 1709,80zł na rzecz powoda tytułem kosztów procesu.